

Butlletí

Caputxins de

L'AJUDA

Maig 2018

TOT RECORDANT MARTIN LUTHER KING

1. **Martin Luther King** moria assassinat a Memphis, Tennessee, al Sud dels Estats Units, el dia 4 d'abril de 1968, fa 50 anys. Tenia 39 anys. Estava a punt de sortir del petit hotel on s'allotjava, quan parlant amb una altra persona al balcó de l'habitació va rebre un tret mortal. Aquells dies estava preparant una de tantes Manifestacions pacífiques que havia encapçalat. Aquesta era per a donar suport a les reivindicacions dels escombriaires de la ciutat.

2. De jove, Martin Luther King va estudiar Filosofia i es va doctorar en Teologia. Es va aficionar molt per la figura de Mahatma Gandhi. I va tenir interès d'aprofundir sobretot en el "Personalisme", cosa que l'ajudà molt a valorar la persona com a tal, feta a imatge de Déu: tota persona té valor en ella mateixa, i ningú no pot agredir mai la personalitat de l'altre, ja que és sagrada.

3. Luther King va ser "pastor" de la Comunitat Baptista de la *Dexter Avenue Church* de Montgomery, Alabama. L'estil de predicació que hi feia queda reflectit en el llibre "*La força d'estimar*" que publicà anys després, perquè la gent d'altres indrets li demanaven aquells sermons. A més d'atendre les tasques normals del ministeri, va crear diferents comissions o comitès: 1) per a una major vitalitat de l'educació religiosa; 2) d'acció política i social que participés en la lluita pels drets civils dels negres; 3) la cultural, que encoratgés els joves que prometien en el terreny de l'art; 4) per a reorganitzar les finances.

4. El dia 1 de desembre de 1955 a la ciutat va donar-se un incident que va fer precipitar la seva actuació sociopolítica. L'anècdota va ser la següent: Rosa Parks, una modista negra de 42 anys, després de treballar tot el dia va pujar a l'autobús. Anava ple, però encara va trobar un seient a la secció per als negres. A la parada següent puja un home blanc que no trobà lloc. Llavors el conductor indica a la Rosa que li cedeixi el seient, segons norma. Però ella va negar-s'hi: li feien mal els peus i, a més, ho considerava injust. Feia massa temps que suportaven la discriminació... El conductor crida un policia i és duta a comissaria. Previ pagament d'una fiança i a l'espera d'un judici, va poder anar a casa. La gent de la parròquia de Luther King es va mobilitzar per aquest cas tan flagrant d'injustícia. Van fer una reunió de molta gent i es va acordar de fer un boicot als autobusos fins que es revisés la normativa segregacionista. Durant el temps del boicot o "acte de no cooperació massiva" (com preferia dir Luther King), molts van ser detinguts i encausats i empresonats. I una bomba va esclatar a la casa de Martin. Tant va créixer la tensió i pressió social, que finalment va intervenir-hi el Tribunal Suprem declarant inconstitucional la llei segregacionista dels Estats del Sud. El conflicte havia durat més d'un any. Tanmateix els racistes extremistes del Ku Klux Klan respongueren amb ràbia i frustració amb crema d'autobusos, cases i esglésies. Però Martin sempre insistia: *Hem d'evitar la rancúnia, que ens podria dur a odiar els nostres germans blancs. Cal injectar un nou sentit i una nova dignitat en les venes de la civilització, segons les paraules de Jesús: Estimeu els vostres enemics, beneïu els qui us ofenen, pregueu per aquells que abusen de vosaltres amb engany.*

5. La dinàmica de les Marxes de protesta solia ser aquesta: Un cop detectada una injustícia clara per la qual lluitar, es convocava una reunió per decidir si es manifestaven. En cas positiu, s'organitzava la Marxa amb el compromís de no repel·lir les possibles represàlies. Els 5.000 o 10.000 o 50.000 manifestants solien cantar himnes religiosos o cants "negro spirituals" a l'estil del "*Tots junts vencerem:*

blancs i negres junts”, que eren una barreja de folklore africà i americà en el context de la religió cristiana molt de boga en el s. XIX. Ells se sentien com els antics hebreus sortint de l’esclavitud d’Egipte, caminant pel desert amb l’esperança d’entrar a la Terra Promesa. Llavors Martin Luther King, veient que aquesta tasca l’ocupava tant, va renunciar a la responsabilitat de la seva parròquia. Així es trobaria més lliure per a aquesta altra missió que ell prenia com de part de Déu.

6. L’estiu de 1964 Luther King havia estat particularment enfeinat. Les obligacions que pesaven damunt seu eren molt dures i la seva vida es veia sotmesa a pressions gairebé increïbles. A més, acabava de tornar d’un viatge a Alemanya, on havia predicat en diferents esglésies, i també a Roma, on s’havia entrevistat amb el Papa Pau VI i havia entrat a la Basílica de sant Pere a meditar el llarg i tortuós camí que havia seguit el cristianisme des dels seus inicis. Se sentia tan cansat, que la seva dona Coretta el va convèncer que es retirés a un hospital per a una revisió global. Tot just l’endemà de ser-hi, li comuniquen la notícia que li havia estat concedit el Premi Nobel de la Pau. Com és de suposar, hi va haver una moguda general dels amics per a felicitar-lo, mentre que els enemics es rosegaven les ungles de ràbia. Com a anècdota, l’arquebisbe catòlic es va presentar a l’hospital, i després de felicitar-lo li oferí la seva benedicció, que ell rebé de gust. Llavors el bisbe, agenollat, li va demanar la seva benedicció, que Martin, tot emocionat, li donà de part de Déu.

7. La darrera implicació directa a unes Manifestacions va ser a Memphis. El dia 25 de febrer de 1968 un petit sindicat obrer de serveis sanitaris (escombriaires) s’havien manifestat pacíficament, i la policia l’havia dissolta amb la major brutalitat. Llavors, per protestar de l’actuació de la policia, van convocar una altra manifestació per al dia 28 de març i van demanar la presència de Luther King, el qual es va comprometre a assistir-hi, encara que no la va organitzar. A causa del retard de l’avió, Martin va arribar quan ja s’havia posat en marxa. Tot seguit va adonar-se de les deficiències d’ordre i, per altra part, de la presència de joves pertorbadors, com també de pancartes del “Poder Negre”, gent disposada a repel·lir amb violència. I, de fet, hi hagué disturbis i un xicot jove morí d’un tret per l’esquena. Era la primera vegada que es produïen semblants actes de violència dels manifestants en una marxa encapçalada per ell. Va quedar-ne tan atuït, que va voler reparar el mal convocant una nova Manifestació per al 8 d’abril, sota el seu control i segons els principis de la no-violència, manifestació que no va poder encapçalar, però sí la seva esposa Coretta, la qual tota la vida havia estat al seu costat per encoratjar-lo en la perillosa comesa de la lluita no violenta a favor dels Drets Civils dels Negres i d’altres causes relacionades amb un tracte més just envers els Pobres.

8. El dia 3 d’abril d’aquell any 1968, vigília de la seva mort, en arribar a Memphis va sentir rumors que es preparava un atemptat contra d’ell. Doncs bé, aquell vespre, parlant en el temple davant d’una gran gentada, digué: *“Com tothom, jo voldria viure molts anys. Però no em preocupa viure molt o poc. Sols vull complir la voluntat de Déu. Ell m’ha permès pujar a la muntanya. I mirant enllà he vist la Terra Promesa. Potser jo no hi entraré, però vosaltres com a Poble, sí. Per això aquesta nit em sento feliç. Res no em preocupa. No tinc por de cap home. Els meus ulls han vist la glòria de la vinguda del Senyor”*.

9. Martin Luther King fou sempre conscient del risc que corria, encara que mai no va mostrar una malaltissa vocació de màrtir ni una tendència morbosa a la mort, però assumí aquesta possibilitat fatal amb serenitat. En morir, un bon amic seu escrigué: *“En una nació tenaçment racista, un negre va sensibilitzar la seva consciència adormida; en una nació malalta de violència, un negre va predicar la no-violència; en una nació rosegada per l’alienació, un negre va predicar l’amor; en un món que s’ha enredat en tres guerres en vint anys, un negre va predicar la pau”*.

Horari de Porteria:

De dilluns a dissabte:

De 9h a 13:00h, i de 16h a 19:30h.

(Tancat en dies de festa només civil)

Diumenges i festes:

De 10h a 13h.

El nostre Santuari resta obert:

Dies feiners (de dilluns a divendres):

De 6:30 a 13:00h, i de 18h a 20h.

Dissabtes: De 8h a 9h, i de 18:30h a 20h.

Diumenges: De 10h a 13:15h, i de 18:30h a 20h.

Horari de Misses:

De dilluns a divendres (feiners):

A les 7h, a les 8h i a les 19h.

Dissabtes i dies de festa només civil:

A les 8:30 i 19h.

Diumenges i festes de precepte:

A les 10:30, 12:30 i 19h.

Confessions:

Cada dia, de 18:30 a 19 –També els diumenges de 10 a 12
I normalment els divendres durant tot el matí.

I sempre que ho vulgueu, demanant-ho a la porteria.

Servei social (Grup d'ajuda als pobres):

Dimarts i dijous, de 17h a 19h.

4-5-6 de maig: SANT FRANCESC VISITA ELS CARRERS DE BARCELONA

Programa especial:

Divendres dia 4, a les 9 del vespre, a l'església de Sant Jaume (c/ Ferran, 28):

Pregària per a joves, i processó cap a l'església de Santa Anna.

Dissabte dia 5, a les 9 del vespre,

a la nostra església de Pompeia (Diagonal, 450): *Pregària franciscana*.

Diumenge dia 6, a les 12:30, aquí: *Missa*

8 de maig, dimarts: FESTA DE LA MARE DE DÉU DEL ROSER DE POMPEIA

Missa solemne, a les 19:30h

Invocacions a la Mare de Déu del Roser - Repartiment de roses

SOPAR DE GERMANOR AL PATI (15€) -*(Cal haver-se inscrit abans del dia 5: tel. 93 217 41 08)*

11 de maig, divendres, Pompeia-Grups (Riera Sant Miquel, 1bis)- Entrada lliure

Conferència de Gabriel Magalhães: *“Cristianismo y sociedad en la Europa contemporánea”*

17 de maig, dijous, a les 20h, Pompeia-Grups (Riera Sant Miquel, 1bis)

Dintre el curs Literatura i Cristianisme: *J. Jiménez Lozano*, per Rubén García

19 maig, dissabte, Els Amics de Sant Martí del Montnegre: TROBADA FRATERNA

Obert a tothom:

A les 10h pregària

A les 10:30: Xerrada: "Els camins de la joia", a càrrec de Fra Josep Manuel Vallejo

A les 12:00: Testimonis, i a les 13:00: Eucaristia

A les 14:00: Dinar (cadascú se'l porta i comparteix)

A les 16:30: Sobretaula musical.

25 de maig, divendres, a les 20h (A la Cripta de Pompeia):

Pregària contemplativa amb cants de Taizé.

CONVENT DE L'AJUDA (Carrer de Sant Pere Més Baix, tel. 93 319 00 87)

El nostre Santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda resta obert:

Dies feiners (de dilluns a divendres):

De 8:30h a 13h, i de 17h a 19:30h.

Dissabtes: De 8:30h a 13h i de 19:30h a les 20:30h.

Diumenges: De les 9h a les 13h, i de les 19:30h a les 20:30h.

Horari de Porteria:

De dilluns a divendres (feiners):

De 10h a 13h, i de 17h a 19:30h.

(Tancat en dies de festa només civil)

Dissabtes: De 10h a 13h.

Horari de Misses:

De dilluns a divendres (feiners): A les 9h.

Dissabtes i vigílies de festes de precepte:

A les 9h i a les 20h.

Diumenges i festes de precepte: A les 9:30h, 12h i 20h.

Per a confessions:

Demanar a la porteria si hi ha un sacerdot disponible.

Grup d'oració del P. Pio: Primers dimarts de mes, de 18:30 a 20h.

Visita i atenció als malalts: Posar-se en contacte amb el p. Josep (93 319 00 87 // 696 26 24 55)

Servei social (Grup d'ajuda als pobres):

Entrevistes: Els dimecres, de 10h a 13h.

Distribució de queviures: Dimarts, de 10h a 13h (cal haver-se inscrit)

Normalment els tercers dijous de mes (cal tenir tiquet): de 15:30 a 18h

4-5-6 de maig:

**SANT FRANCESC VISITA
ELS CARRERS DE BARCELONA**

Programa especial:

Divendres dia 4, a les 9 del vespre,
a l'església de Sant Jaume (c/Ferran, 28):
Pregària per a joves, i processó cap a
l'església de Santa Anna.

Dissabte dia 5, a les 9 del vespre,
a l'església de Pompeia (Diagonal, 450):
Pregària franciscana.

Diumenge dia 6, a les 12:30,
A l'església de Pompeia: **Missa**

**SANT FRANCESC
VISITA ELS CARRERS
DE BARCELONA**

DIVENDRES 4 DE MAIG A LES 21H.
PREGÀRIA PER A JOVES A L'ESGLÉSIA DE SANT JAUME
(C/ FERRAN 28) I PROCESSÓ AMB EL MANTELL DE SANT FRANCESC
D'ASSÍS FINS A L'ESGLÉSIA DE SANTA ANNA.

DISSABTE 5 DE MAIG A LES 21H.
PREGÀRIA FRANCISCANA A L'ESGLÉSIA DE POMPEIA
(AV. DIAGONAL 450).

DIUMENGE 6 DE MAIG A LES 12:30H.
MISSA A L'ESGLÉSIA DE POMPEIA,
PRESIDIDA PEL VICARI GENERAL DELS CAPUTXINS
FRA ŠTEFAN KOŽUH.

PROVINCIA
DE FRAMENORS
CAPUTXINS DE CATALUNYA

Delegació
Pastoral
de Joventut